

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381312215712/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

bleft udaff, eller een fteen fonder, och dripper een draabe ind paa mur och huelling at forderffue dett, faa at gode folck ikulle fiden ligge her inde udj regen och raad och p. 7 dampet, och forderffue faa deeris legom paa den || fted, 5 fom de ikulle hente deeris fiæls faligheds lærdom paa, dett er for filde tagit, naar mand kand kiende det her inden paa muren, naar den begynder at grønnis, det er thi kirckevergers ffor fcham, fom den tid haffde befalning, om det fcheede for deeris forlømmelßis fkyld. Der- 10 for er det kirckevergers forfte befalning, at i holder denne kircke under tør tag, fom huer aff eder vill jo heller hiemme udj lit eget huß ved lit bord och i sin feng boe ved tør tag, end under tage drobe, faa meget fom hannom mueligt er. Saa tenck och till at denne huuß, der hør vor herre 15 Iefu till, at den maa ochfaa alle tider holdis under tør tag.

Om vinduer.

Derneft med tette vinduer, i vide vell at fnæ kand knyge och fyge der ind, fom foelen icke kand fkinne ind, och er icke gott, at gode folck fchulle falde ind udj een 20 ftoel der fuld er aff fnæ och regen och forderffue deeris klæder, och derfor heller bliffue her borte end komme hiid ind till kircke for den fags fkyld, derfor fchulle kircke- verger lade bode *ruder udj vinduer och kalcke befønderlig p. 8 imod vinte|ren, huor fom behoff giøris, at gode folck 25 kunde altid ligge her inde under tør tag, och inden tette vinduer at høre guds ord, och huilcke unge drenge fom i kunde fornemme, der kommer hied paa denne kierck till onde och icke till gode at kyle och kaffe op till dette tag och till diße vinduer, och i faar at vide, huem de tilhører, 30 da bør eder at vare deeris forældre at paa fognefteffnene, at *de ftraffe deeris børn derfor, paa det at bødelen icke fchall ftraffe dennom, inden de døer aff verden; di det giør ingen uden fkalcke. Huo vilde haffue fine vinduer hieme i fin huuß udkaftet och udkylet, hugger een it hug

udj din liedtølp, då tørft du iteffne hannom till ting och platz och plage hannom derfor, Iaa tencker ochfaa till, at vor herre Iefus beholder fin huuß ufchamfeerit aff Ikalcke.

Om guluid och itole.

5

Denne gulff Ichall itaa reen. Diße itole itaa reene, och om fommeren føre may hid ind, och bekiende at i haffue faadanne guds gaffuer i Ikou och marck, och gode dannequinder, och gode piger venne dennem till at bæere deeris faareklæder fulde aff urter|| och græs om fommeren till ¹⁰ p. 9 kircke med dennom, at Itrøe det paa gulffue udj deeris hoßbonds och deeris egne Itoel at mand kand haffue lyft till at løge hiid indtill Iammel, naar i holder det deyligt och Imucht.

Om kirckegaarden.

15

Kirckegaarden Ichall ochfaa itaa altid reen och udj gode maade, ingen hylder heller nelder Ichall være paa kirckegaarden, ingen tid høyer græs end offuer ens anckelkuode, Imuck *jam lang græs, Iaa at kirckeverger lade den flais thu heller tre gange om fommeren, at gode ²⁰ folck kunde *gaa heeden paa hine kirckegaarde till deeris forældrís graffue icke at bede for dem, gud være loffuit, det haffue de icke behoff, de haffue deeris dom, lenge liden borte, och vor dom den Itaar endnu for, men at betencke hoß dine forældrís graffue, at du Ichalt och een tid ²⁵ fielff døe, vdvelge din leder Ited heller i dag end i morgen, effterdj at vi haffuer ingen breff paa vort liiff, derfor Ichall kirckegaarden itaa Ilet och vell renfet, det Ichall være langt fraa, at i Ichulle tillftede, der kommer Itundom och øx heller fæ paa kirckegaar|den at belkyde, med ³⁰ p. 10 aarlou at *fiige och bekliche den Ited Iom eders forældre ligge och huile sine beene udj, och i achte ochfaa Ielff at ligge och huile eder der hoß, det er eders Iøffnehuß, och eders feng i Ichulle loffue udj till domme dag, huo vill